

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 14.05.2020, sp. zn. 4 To 24/2020, ECLI:CZ:VSPH:2020:4.TO.24.2020.1

Číslo: 14/2021

Právní věta: Jednočinný souběh trestných činů provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 tr. zákoníku a nedovoleného ozbrojování podle § 279 tr. zákoníku není vyloučen.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 14.05.2020

Spisová značka: 4 To 24/2020

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Jednočinný souběh, Nedovolené ozbrojování, Provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence

Předpisy: § 265 tr. zákoníku
§ 279 tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze k odvolání státního zástupce částečně zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 1. 2020, sp. zn. 4 T 4/2018, a to ve výroku o vině pod bodem I. , v celém výroku o trestu a ve výroku o zabránění věci a podle § 259 odst. 3 tr. ř. nově rozhodl o vině a trestu, a jako nedůvodné zamítl odvolání obžalovaného.

I.

Rozhodnutí soudu prvního stupně

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 1. 2020, sp. zn. 4 T 4/2018, byl obžalovaný V. B. uznán vinným pod bodem I. zločinem provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem II. přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem III. přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku a za to byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí na dobu 3 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Současně mu byl uložen též trest peněžitý ve výměře 500 denních dávek po 400 Kč, tedy celkem ve výši 200 000 Kč, a pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl tento trest vykonán, byl mu stanoven náhradní trest odnětí svobody na 5 měsíců. Krajský soud uložil obžalovanému též trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu nákupu, prodeje, přepravy, půjčování a úschovy zbraní a střeliva na

dobu 5 let. Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku pak uložil zabránění věci, a to vojenské palné kulové samočinné zbraně PPS-43 polského výrobce, 1 ks nosiče závorníku dlouhé palné samonabíjecí samočinné zbraně – útočné pušky Sa 58 a 1 ks závorníku dlouhé palné samočinné zbraně – samopalu PPŠ 41.

2. Uvedených skutků se podle výroku napadeného rozsudku měl obžalovaný V. B. dopustit tím, že:

I. v období od 5. 11. 2010 do konce dubna 2015 jako soukromá fyzická osoba provedl u dodavatelů: J. H. – T., XY, H., XY, D. A., XY, a A. S. – C. všichni se sídlem ve Slovenské republice, nákup celkem 225 ks střelných zbraní dílem znehodnocených (dále označené jako „znehodnocené“) a dílem upravených na expanzně akustické (dále označené jako „expanzní“ či „EXP“) podle tehdy účinné právní úpravy Slovenské republiky, podle níž byly tyto zbraně ve Slovenské republice zařazeny do kategorie zbraní „D“, obžalovaný odebíral tyto zbraně buď na své jméno, nebo konspirativně na jméno K. K. nebo V. H., jejichž údaji ze ztracených občanských průkazů obžalovaný disponoval, uvedené zbraně si osobně dovážel nebo nechával doručit Českou poštou, s. p., nebo přepravní službou GLS, případně jinou přepravní společností do místa svého bydliště v XY nebo si je nechával doručit Českou poštou, s. p., nebo přepravní službou GLS k rukám své matky B. B. na adresu XY, případně k rukám H. S. na adresu XY, přičemž takto získané zbraně skladoval po přesně nezjištěnou dobu v místě svého bydliště XY, případně na jiných dosud neustanovených místech.

Obžalovanému přitom bylo známo, že způsob úpravy těchto zbraní pořizovaných jako „znehodnocené“ nesplňuje požadavky na znehodnocení zbraní zařazených do kategorie zbraní „D“ podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 119/2002 Sb.), čímž nejméně v případech samopalu Sa vzor 61 Škorpion, samopalu Sa vzor 58, samopalu Sa vzor 26 a samopalu PPŠ vzor 41 šlo i nadále o vojenské zbraně kategorie „A“ podle § 4 písm. a) bod 1. zákona č. 119/2002 Sb. a u ostatních „znehodnocených“ zbraní nadále šlo o zbraně kategorie „B“ podle § 5 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb.

Obžalovanému bylo rovněž známo, že způsob úpravy těchto zbraní pořizovaných jako „expanzně akustické“ nesplňuje požadavky na úpravu zbraní na expanzně akustické zbraně zařazené do kategorie zbraní „D“ podle zákona č. 119/2002 Sb. a že z důvodu nedovoleného výrobního provedení takové zbraně náleží do kategorie zbraní „A“ podle § 4 písm. a) bod 5. zákona č. 119/2002 Sb.

Přitom obžalovaný byl od roku 2004 dosud držitelem zbrojního průkazu pouze pro skupiny oprávnění D (k výkonu zaměstnání nebo povolání) a E (k ochraně života, zdraví nebo majetku) a dne 4. 11. 2015 mu byla vydána zbrojní licence pouze v rozsahu skupin C (nákup, prodej nebo přeprava zbraní a střeliva) a D (půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva), přičemž předmětné zbraně nakoupené na Slovensku může nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo C nebo zbrojní licence skupin A, F, G, H, I nebo J, kterému byla udělena výjimka za splnění podmínek uvedených v § 9 až § 11 zákona č. 119/2002 Sb.

Zároveň obžalovaný neměl k transferu vojenských zbraní v rámci Evropské unie vydáno od Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky povolení podle § 6 a násl. zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a nebyl ani držitelem zbrojní licence podle § 31 zákona č. 119/2002 Sb., k nabývání a držení střelných zbraní kategorie „A“, tedy zbraní zakázaných podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., a střelných zbraní kategorie „B“, tedy zbraní podléhajících povolení podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb.

Obžalovaný si konkrétně ve výše uvedeném období takto opatřil a následně přechovával na území České republiky ve výroku rozsudku specifikované „znehodnocené“ a „expanzní“ zbraně (samopaly Sa vzor 61 Škorpion, pistole ČZ 70, samopaly Sa vzor 58, samopaly Sa vzor 26, samopal PPŠ vzor 41, pistole ČZ 52, EXP, pistole ČZ 50, EXP, pistole ČZ 27, EXP, a další);

II. v přesně nezjištěné době na přesně nezjištěném místě obžalovaný získal a po přesně nezjištěnou dobu do 1. 12. 2016 na přesně nezjištěném místě nejméně v jím užívané garáži na pozemku p. č. XY skladoval zbraně zařazené podle § 3 odst. 1 písm. a), odst. 2 a § 4 písm. a) bodu 2. zákona č. 119/2002 Sb. do kategorie „A“, včetně hlavních částí těchto zbraní, a to

- 1 ks dodatečně upravené (reaktivované) znehodnocené vojenské palné kulové samočinné zbraně – samopal PPS-43, polského výrobce, ráže 7,62 x 25 mm Tokarev,
- 1 ks nosiče závorníku dlouhé palné samonabíjecí/samočinné zbraně – útočné pušky Sa. 58 českého výrobce, ráže 7,62 mm, vz. 43,
- 1 ks závěru dlouhé palné samočinné zbraně – samopalu PPŠ 41, ráže 7,62 x 25 mm,

přestože obžalovaný byl od roku 2004 dosud držitelem zbrojního průkazu pouze pro skupiny oprávnění D (k výkonu zaměstnání nebo povolání) a E (k ochraně života, zdraví nebo majetku) a dne 4. 11. 2015 mu byla vydána zbrojní licence pouze v rozsahu skupin C (nákup, prodej nebo přeprava zbraní a střeliva) a D (půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva), přičemž uvedené zbraně kategorie „A“ a jejich hlavní části může nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo C nebo zbrojní licence skupin A, F, G, H, I nebo J, kterému byla udělena výjimka za splnění podmínek uvedených v § 9 až § 11 zákona č. 119/2002 Sb.;

III. v přesně nezjištěné době na přesně nezjištěném místě obžalovaný získal a po přesně nezjištěnou dobu do 1. 12. 2016 na přesně nezjištěném místě nejméně ve svém bydlišti v XY a v jím užívané garáži na pozemku p. č. XY skladoval pod písm. a) až z) ve výroku rozsudku konkrétně uvedenou munici a výbušniny (průmyslové elektrické rozbušky, dýmové vložky, elektrické pyrotechnické iniciátory, zápalnice, ženijní rozbušku, vypouštěcí trubky osvětlovací rakety, kouřové vložky do cvičných ručních granátů, pyrotechnické prostředky IRZ-10, slzné náboje NSL, cvičný granátový zapalovač UZRG a další, přičemž v případě munice jde o munici podle přílohy k zákonu č. 119/2002 Sb., část druhá „Druhy střeliva“ bod 4., která byla podle § 4 písm. b) bodu 4. tohoto zákona zařazena jako zbraně kategorie „A“ (zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky zbraní), které je ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb. zakázáno nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit, přičemž výjimku může podle § 9 odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb. udělit Policie České republiky pouze držiteli zbrojního průkazu skupiny A nebo C nebo zbrojní licence skupiny A, F, G, H, I nebo J za splnění podmínek uvedených v § 9 až § 11 zákona č. 119/2002 Sb.

Obžalovaný však byl od roku 2004 dosud držitelem zbrojního průkazu pouze pro skupiny oprávnění D (k výkonu zaměstnání nebo povolání) a E (k ochraně života, zdraví nebo majetku) a dne 4. 11. 2015 mu byla vydána zbrojní licence pouze v rozsahu skupin C (nákup, prodej nebo přeprava zbraní a střeliva) a D (půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva), nebyla mu jako fyzické osobě ani fyzické osobě-podnikateli udělena výjimka k nabývání, držení ani nošení zbraní kategorie „A“, nedoručil uvedené věci ani na podkladě zbrojní licence jako evidované v evidenční knize, tj. zboží určené k prodeji koncovému zákazníkovi, nikdy nebyl držitelem oprávnění střelmistra nebo pyrotechnika podle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 61/1988 Sb.“), ani průkazu odpalovače ohňostrojů (nyní osvědčení o odborné způsobilosti

pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie T2 nebo F4 podle § 66 odst. 8 zákona č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů) nikdy nebyl oprávněn k nakládání s výbušninami v souladu s ustanovením § 23 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., neboť nikdy nebyl držitelem koncese podle živnostenského zákona v oblasti výbušnin, a nikdy nebyl držitelem povolení k nabývání, předávání, vývozu, dovozu nebo tranzitu výbušnin v souladu se zákonem č. 61/1988 Sb.

II. Odvolání

3. Rozsudek Krajského soudu v Plzni napadl svým odvoláním státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni, přičemž jeho odvolání směřuje v neprospěch obžalovaného V. B., a to jak proti výroku o vině, konkrétně právní kvalifikaci, tak i výroku o uloženém trestu, resp. ochranném opatření. Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem I. napadeného rozsudku připomíná, že byl kvalifikován toliko jako zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku. Oproti podané obžalobě však tato část nebyla právně kvalifikována rovněž jako zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Vůči skutkovým a právním závěrům vztahujícím se k bodům II. a III. výroku o vině státní zástupce nemá žádných námitek. Pokud jde o právní posouzení skutku pod bodem I. výroku o vině, připomíná státní zástupce, že touto otázkou se v odůvodnění svého rozsudku krajský soud zabývá pouze okrajově s tím, že trestný čin podle § 265 tr. zákoníku je ve vztahu k trestnému činu nedovoleného ozbrojování speciálním, a proto není možný jejich jednočinný souběh. S použitím komentářové literatury k ustanovení § 265 tr. zákoníku státní zástupce uvádí, že porušování regulačních pravidel spojených se zahraničním obchodem s vojenským materiálem je sankcionováno kromě § 265 tr. zákoníku rovněž v ustanoveních § 266 a § 267 tr. zákoníku, přičemž z povahy věci je vyloučený jejich jednočinný souběh. Nikde však není zmiňováno, že by byl vyloučen jednočinný souběh trestných činů podle § 265 tr. zákoníku a podle § 279 tr. zákoníku, jak v odůvodnění napadeného rozsudku rezolutně tvrdí soud prvního stupně. Možnost naznačeného souběhu těchto trestných činů je nepochybně dána zejména skutečností, že každá z uvedených skutkových podstat chrání jiný zájem. Z těchto důvodů by proto mělo být jednání obžalovaného, v rozsudku označené pod bodem I., právně kvalifikováno jako zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku a zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu. V návaznosti na shora uvedené nesouhlasí státní zástupce ani s výměrou uloženého trestu, protože obžalovanému přitěžuje okolnost v podobě spáchání více trestných činů podle § 42 písm. n) tr. zákoníku týkající se nejzávažnější části stíhaného skutku. K uložení ochranného opatření zabrání věci, k němuž došlo podle ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, státní zástupce připomíná, že ve výroku uvedená zbraň, jakož i součásti zbraně nalezené v garáži užívané obžalovaným, měly být postiženy trestem propadnutí věci podle § 70 tr. zákoníku, neboť sám obžalovaný nepopřel vlastnictví těchto věcí. Z uvedených důvodů státní zástupce navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek z důvodu uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), d) a e) tr. ř. ve výroku o vině i trestu a aby sám rozhodl v intencích podaného odvolání, případně podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil Krajskému soudu v Plzni k novému projednání a rozhodnutí. Rovněž obžalovaný V. B. podal včas proti rozsudku Krajského soudu v Plzni odvolání, které směřovalo proti všem výrokům napadeného rozsudku a toto své odvolání posléze prostřednictvím svého obhájce řádně odůvodnil.

III. Důvodnost odvolání

4. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Na podkladě takového přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v

ustanovení § 254 tr. ř., odvolací soud dospěl k závěru, že toliko odvolání státního zástupce je důvodné ve vztahu k výroku o vině, resp. použité právní kvalifikaci skutku pod bodem I. výroku o vině napadeného rozsudku a následně též ve výroku o uložených trestech, resp. výroku o ochranném opatření zabrání věci.

5. Soud prvního stupně správně dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je nutno posoudit jako zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku. Vojenský materiál zcela jednoznačně definují závěry znaleckého zkoumání, konkrétně znaleckého ústavu Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva. Námitku obžalovaného, že uvedený znalecký ústav neměl k dispozici konkrétní zbraň, považuje vrchní soud za irelevantní, neboť je zcela jednoznačné, že tyto zbraně ani k dispozici mít nemohl, neboť obžalovaným byly bezprostředně poté prodávány dalším osobám, zejména blíže neidentifikované osobě ukrajinské národnosti. Naproti tomu však odvolací soud zdůrazňuje, že znalecký ústav měl k dispozici podstatnou část spisového materiálu, přičemž zejména na základě šetření před orgány Slovenské republiky bylo možno zcela jednoznačně dovodit, o jaké typy zbraní šlo a jakým způsobem tyto zbraně byly na Slovensku reaktivovány, a podle tohoto popisu znalecký ústav provedl přesnou specifikaci a rozvedl své závěry, které jsou zde prezentovány. Obžalovaný neměl žádné povolení k obchodu s vojenskými zbraněmi v rámci Evropské unie a s touto skutečností obžalovaný ani blíže nepolemizoval. Listinami i výpovědí obžalovaného bylo prokázáno, že od roku 2004 až do současné doby je držitelem zbrojního průkazu pouze pro skupiny oprávnění „D“, tedy k výkonu zaměstnání či povolání, a pro skupiny „E“, tedy k ochraně života, zdraví nebo majetku. Teprve po ukončení páčání tohoto skutku, konkrétně 4. 11. 2015, byla obžalovanému vydána zbrojní licence, avšak pouze v rozsahu skupin „C“, tedy pro nákup a prodej nebo přepravu zbraní a střeliva, a pro skupinu „D“, tedy pro půjčování zbraní nebo úschovu zbraní nebo střeliva. Podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku zločinu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence se dopustí ten, kdo bez povolení nebo licence provede zahraniční obchod s vojenským materiálem. Zahraničním obchodem s vojenským materiálem se rozumí mimo jiné podle zákona č. 38/1994 Sb. též dovoz vojenského materiálu na území České republiky ze zahraničí, včetně dovozu z jiných členských států Evropské unie, jakož i nákup vojenského materiálu od zahraniční osoby. Vojenským materiálem podle § 5 zákona č. 38/1994 Sb. jsou rovněž výrobky, jejich součásti a náhradní díly, které jsou vzhledem ke svým charakteristickým technicko-konstrukčním vlastnostem posuzovány jako zkonstruované nebo přizpůsobené pro použití v ozbrojených silách nebo bezpečnostních sborech nebo jsou hromadně v těchto složkách užívány k zabezpečení úkolu obrany a bezpečnosti státu. Jak již bylo výše uvedeno, jednotlivými nakupovanými zbraněmi ze Slovenské republiky se podrobně zabývá znalecký posudek z oboru zbraní a střeliva zpracovaný Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, který jednotlivé dovážené zbraně definuje jako zbraně kategorie „A“, resp. zbraně kategorie „B“, a v podrobnostech lze na závěry tohoto znaleckého posudku pro zjednodušení odkázat. K obchodu s tímto vojenským materiálem neměl obžalovaný licenci tak, jak již bylo shora zmíněno. Soud prvního stupně tedy nepochybil, jestliže obžalovaného uznal vinným tímto trestným činem.

6. Pochybení se však dopustil soud prvního stupně, jestliže tentýž skutek oproti podané obžalobě nekvalifikoval rovněž v jednočinném souběhu se zločinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, resp. zločinem nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. I podle již citovaného znaleckého posudku z oboru zbraní a střeliva v případě skutku pod bodem I. výroku o vině šlo o zbraň, konkrétně pistole, které sice byly deklarovány jako znehodnocené, avšak podle popsaného postupu nedošlo ke znehodnocení zbraně jako celku, neboť prakticky šlo jen o znehodnocenou hlaveň, přičemž další hlavní části zbraně nebyly znehodnoceny. Takto znehodnocené zbraně lze klasifikovat jako zbraně kategorie „B“ podle § 5 písm. a) zákona o zbraních č. 119/2002 Sb., neboť na nich nebyly provedeny takové nevratné úpravy, které znemožňují jejich použití ke střelbě. Obžalovaný si tak bez povolení pořídil a pro sebe či pro jiného opatřil a přechovával střelnou zbraň. Tento čin spáchal ve větším rozsahu, neboť šlo o množství

řádově desítek kusů. K tomuto navíc docházelo po dobu několika let. Tím obžalovaný naplnil znaky zločinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Současně si obžalovaný bez povolení pro sebe či pro jiného opatroval a přechovával zbraň hromadně účinnou. Zbraní hromadně účinnou je taková zbraň, která při obvyklém použití je způsobila současně usmrtit více lidí nebo jim způsobit těžkou újmu na zdraví. Za takovou zbraň je třeba považovat mimo jiné též samopal. Vrchní soud připomíná, že k trestnímu postihu podle § 279 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku postačuje opatření jen jedné zbraně hromadně účinné. V tomto případě si obžalovaný opatřil několik desítek různých samopalů. Tímto množstvím a dobou páchaní trestné činnosti má odvolací soud za prokázané, že také zmíněný zločin obžalovaný spáchal ve větším rozsahu. Obžalovaný tedy současně naplnil znaky skutkové podstaty zločinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. V podaném odvolání státní zástupce vytýká soudu prvního stupně, že v případě skutku pod bodem I. výroku o vině uznal obžalovaného vinným toliko zločinem provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku s tím, že soud prvního stupně vyloučil jednočinný souběh se zločiny nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, resp. podle § 279 odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Nutno zdůraznit, že v tomto případě jsou odvolací námitky státního zástupce zcela důvodné. Odvolací soud neshledává žádného důvodu pro vyloučení jednočinného souběhu uvedených zločinů. Objektem trestného činu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence je zájem státu na kontrole zahraničního obchodu s vojenským materiálem a na dodržování podmínek provádění takového obchodu. Oproti tomu objektem trestného činu nedovoleného ozbrojování je zájem společnosti na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení jejich života a zdraví, které vyplývá z nekontrolovaného držení, nošení nebo výroby střelných zbraní, jejich hlavních částí nebo dílů, střeliva a výbušnin. Je zcela zřejmé, že tyto objekty jsou poměrně výrazně odlišné. Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku se pouze stručně zabývá možností vyloučení jednočinného souběhu v případě ustanovení § 265, § 266 a § 267 tr. zákoníku, avšak podle názoru odvolacího soudu takový případ zde nenastal. Naopak lze připomenout i judikát publikovaný pod č. 44/1977 Sb. rozh. tr., z něhož vyplývá, že jednočinný souběh trestného činu krádeže podle § 205 tr. zákoníku s trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 279 tr. zákoníku je možný. Obdobně i v projednávaném případě jsou definovány rozdílné objekty trestných činů. Proto odvolací soud z podnětu podaného odvolání státního zástupce zrušil celý výrok o vině popsany pod bodem I. a zcela shodně z důvodů výše specifikovaných opětovně uznal tímto skutkem obžalovaného V. B. v nezměněném rozsahu vinným a jeho jednání kvalifikoval nejen jako zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku, ale v jednočinném souběhu též jako zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku.

7. Odvolací soud se poté vypořádal s odvolacími námitkami obžalovaného vůči skutkům pod body II. a III. výroku o vině, kterým nepřisvědčil, neboť zde na straně soudu prvního stupně neshledal žádné pochybení ohledně skutkových závěrů, ani ohledně použité právní kvalifikace.

8. Jelikož došlo ke zrušení části výroku o vině, odvolací soud následně zrušil celý výrok o uložených trestech, jakož i výrok o zabránění věci. Nově ukládal obžalovanému trest úhrnný, a to jednak za zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 tr. zákoníku, zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, jímž uznal obžalovaného vinným skutkem pod bodem I. výroku o vině, a dále za přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku pod bodem II. a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku pod bodem III., jimiž uznal obžalovaného vinným již soud prvního stupně, a dále odvolací soud odůvodnil své výroky o uložených trestech.